

[Hauch.]

med til. Vi vil være med til, at det kan ske i visse Undtagelsestilfælde.

Den højtærede Landbrugsminister var saa venlig at minde mig om min Medvirken ved Jordlovgivningen af 1919 og spurgte: Hvad er Grunden til, at Venstre nu indtager et andet Standpunkt? Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at den Opfattelse, at Venstre her skulde indtage et andet Standpunkt, maa være groet i den højtærede Ministers egen Have, for den har ikke nogen Rod i Virkeligheden. Da vi i 1919 gik med til denne Udstykning for det begrænsede Jordareals Vedkommende — den højtærede Minister ved godt, at det drejede sig om Lensjorder og Præstegaardsjorder —, sagde vi udtrykkeligt — jeg har haft Lejlighed til at sige det fra denne Talerstol —, at vi vilde være med til det for den Jords Vedkommende, det drejede sig om, som et Forsøg. At det virkelig forholder sig saadan, kan Ministeren bedst se af, at der i Loven var fastsat et Tidspunkt, paa hvilket Loven maatte være forlænget, eller ogsaa vilde den sidst afholdte Vurdering være den, der kom til at gælde i Fremtiden for den Afgift, Brugerne skulde svare. Venstre har ikke i mindste Maade forandret Standpunkt i den Henseende.

Naar vi nu tilbyder — og det ved den højtærede Minister er Tilfældet, det er gjort her, og det er gjort ude i Landet, overalt hvor man drøfter disse Spørgsmaal — at ville medvirke til, at Udstykning i Fremtiden kan finde Sted efter begge Former, baade efter Fæsteformen og efter Ejerformen, saa siger den højtærede Minister: Jå, det er meget godt, men det er ikke det, vi vil; vi forlanger, at al den Jord, som Staten er kommet i Besiddelse af, skal forblive i Statens Eje. Jeg tillod mig at sige, første Gang jeg havde Ordet, at jeg forstod meget godt det Standpunkt ud fra Socialdemokratiets almindelige Grundsyn: Statens Erhvervelse af Produktionsmidlerne. Dersom denne Lov kommer til at virke i et langt Aaremaal, vil det selvfølgelig medføre, at der suges mere og mere Jord ind under Staten, og den Jord kan ikke igen komme ud i privat Eje. Selv om jeg vil forudsætte, at det vil vare lang Tid, inden Staten har erhvervet al Jord, kan man dog være sikker paa, at naar man indretter det saadan, at Jorden vel kan komme ind under Staten, men aldrig kan komme ud igen, saa er det kun et Spørgsmaal om Tid, naar Staten har erhvervet al Jord. Det vil Venstre ikke være med til. Jeg haaber, jeg har sagt det saa

klart og tydeligt, at den højtærede Minister ikke kan være i Tvivl.

Saa kommer vi til Spørgsmaalet om, hvordan man skal udjævne Forskellen, og her nævnte den højtærede Minister nogle efter hans Mening skrækindjagende Eksempler paa, hvor urimeligt det vilde komme til at virke, dersom man gennemførte Loven med den Forskelsprioritet, som er indført i Venstres Forslag. Jeg vil gerne herom sige, at de Eksempler, som den højtærede Minister anførte med de 1 800 og de 500 Kr. viser en Urimelighed, som ikke ligger i vort Forslag, men som i Virkeligheden ligger et helt andet Sted. Men det, som det i denne Forbindelse kommer an paa, er Spørgsmaalet om, hvorvidt Regeringen og Regeringspartierne i det hele vil gaa ind i den Tankegang, som er Udgangspunktet for Udarbejdelsen af vort Lovforslag, den nemlig, at der skal skabes Lighed i Startøjeblikket for disse Brug. Og naar den højtærede Minister tillod sig at citere det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Udtalelser fra den Tid, da han var Minister, ja, saa er den Udtalelse fuldkommen rigtig; men Minister Madsen-Mygdal gjorde en Tilføjelse — og det er den, man skal lægge Mærke til —, idet han udtrykkeligt sagde: Det har været min Bestræbelse her at naa til den største Lighed, som man i det hele taget er i Stand til at naa, indtil man kommer til den principielle Forskel, der ligger i de to Former, nemlig den Forskel, som bestaar i, at i det ene Tilfælde ejer Staten Jorden, i det andet ejes den af den Mand, som driver Jorden. Jeg havde Lejlighed til, første Gang jeg havde Ordet i Dag, at sige — og det vil jeg gerne gentage —, at Venstre skal være meget villigt til i det Udvalg, som jeg skal tillade mig at stille Forslag om bliver nedsat til dennes Sags videre Drøftelse her i Tinget, at forhandle om en Form, som er af en anden Beskaffenhed end den Form, der ligger i Forslaget her. Naar man kan naa det, som vi vil, og som er klart for alle og enhver, at stille Brugene ens i Startøjeblikket, er det ikke Spørgsmaalet, om det sker under den ene eller den anden Form, men Spørgsmaalet er, om det sker. Og nu vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister — for det forekommer mig at være af mere Betydning, end om det kunde lykkes den højtærede Landbrugsminister at komme ind i en indviklet Diskussion om den ene eller den anden Enkelthed i det Forslag, Venstre har stillet —: Vil den højtærede Minister medvirke til i det Udvalgsarbejde,